

[Ohr. Hansen.]

her foreligger jo Oplysninger nu fra Brandvæsenet og fra Teatret, og de viser, at alle kan gaa med til Lovforslaget og er himmelglade for det. Jeg kan endvidere nævne, at det jo er et Guldmédaillehus, vi skal bygge, saa jeg maa tro, at jeg er paa den rigtige Side.

Jeg kan naturligvis ikke bestride, at Arbejdet i Udvalget har været interessant, men det er dog rigtigt, som det er blevet sagt, at der ikke har været megen Høst ved det, jeg har mere haft en Følelse af, at Sagen var en lille Tingest, som skulde behandles med Forsigtighed. Nogle af Medlemmerne i Udvalget har siddet som Repræsentanter for Bygherren, andre som Repræsentanter for den, der skulde leje, en tredje har ønsket at sælge Teatret, og der har paa den Maade været forskellige Ting at tage Stilling til i Udvalget.

Det er derfor ikke saa underligt, at det ikke har været den politiske Linie, som er trukket op her som saa mange Gange i et Udvalg. Her har enhver haft sit at varetage. Jeg har hørt til dem, der skulde varetage Lejerens Interesse. Det er ganske naturligt, at man, naar man vil leje et Hus, saa sørger for, at det, man lejer, bliver saa godt, som det er muligt til den Leje, man skal betale. Lejen er ikke lille, det indrømmer jeg, det er en ret god Leje, der kommer ind, og derfor er det naturligt, at vi, der har den Pligt at varetage Lejerens Interesse, ser efter, om det virkelig er brugbart, som man faar.

Da Lovforslaget var til første Behandling, udtalte jeg min Forbavelse over Ministerens Udtalelse om, at han havde alle Autoriteter med sig. Jeg var ikke sikker paa, at jeg kunde stole paa den, jeg syntes ikke, den kunde være rigtig, naar man henseer til de Krav, der var stillet fra Autoriteternes Side ved tidligere Ministres Forslag. Det har derfor været mig meget magtpaaliggende under denne Forhandling i Udvalget at faa oplyst, om Ministeren var kommet med rigtige eller fejlagtige Oplysninger. Jeg maa sige, at de Oplysninger, Ministeren har indhentet fra de forskellige Autoriteter, giver Ministeren Ret.

Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at der var ikke meget at høste under denne Forhandling. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder var ved første Behandling elskværdig og indbød os til en elskværdig Forhandling i Udvalget, men jeg maa give flere Talere Ret i, at man har ikke mærket saa meget til denne Elskværdighed. Naar et eller andet Ændringsforslag har været stillet, har Mi-

nisteren ikke kunnet modtage det. Naa, ikke desto mindre har vi søgt forskellige Oplysninger og set, om der alligevel ikke var Mulighed for at stille et enkelt Ændringsforslag, men jeg har ikke dristet mig til at stille noget, og derfor foreligger der heller intet Ændringsforslag fra mig, i Dag er det kun Betænkningen, vi diskuterer.

De Oplysninger, som er indkommet, er jeg paa en Maade udmærket tilfreds med. De giver mig fuldkommen Ret i, hvad jeg udtalte ved første Behandling, at her har Autoriteterne set med to forskellige Øjne paa det nuværende Ministerium og paa det tidligere Ministerium, og derfor er jeg glad for de forskellige Oplysninger, der er indhentet.

Jeg var imellem dem, der stillede en halv Snes Forespørgsler dels til Teatret, dels til Brandvæsenet for at faa konstateret, om jeg virkelig saa forkeret. Jeg nævnte her ved første Behandling, at jeg ikke kunde forstaa med Hensyn til Trappeanlægget, som allerede er nævnt, at naar man gaar op ad en Trappe, og man tror, at man skal til højre, saa skal man til venstre, og naar man gaar til venstre, saa kommer man til højre. Jeg syntes, at der her var en Fejl, som man maatte kunne faa rettet i Udvalget. Men der har man faaet de Oplysninger, at det skal nok ordne sig: Man sætter blot nogle Skilte op, som viser, hvilke Veje man skal gaa.

Jeg nævnte ogsaa her, at jeg forstod ikke Forholdet med Scenekælderen, som man havde krævet skulde være 7 m dyb; nu kan man nøjes med 2½ m. Jeg havde saadan forskellige Spørgsmaal, som jeg fremsatte, og hvorved jeg fuldt ud fik konstateret, at Ministeren havde Ret i de Udtalelser, han fremkom med ved første Behandling, at det hele var klappet og klart, og at det var, som det skulde være.

Men jeg har dog lige godt prøvet paa, om det ikke var muligt at faa rettet noget. Jeg sad jo, som sagt, som Repræsentant for Lejeren. Forslaget gaar jo ud paa, at Teatret skal leje i 15 Aar; og naar der saa gaar ca. 3 Aar til Ombygningen, bliver det jo til ca. 18 Aar; og jeg synes, særlig naar det staar i Lovforslaget, at det er en Prøvetid, at den Prøvetid bliver alt for lang. Man ser jo, at Radiofonien har udviklet sig voldsomt i de senere Aar, særlig i de sidste 3—4 Aar, og jeg har derfor spurgit, om det ikke var en Fare at binde baade Teatret og Radiofonien for saa lang en Aarrække. Jeg har henstillet, om det ikke var rigtigt at gaa noget længere ned, f. Eks. til 5 eller 10